

Nr.6-1973 1krone

BLI MED OG
STIKK HULL PÅ
DEN BLÅ
BALLONGEN!

stem rødt!

Øyvind 73

SJEKKESTILEN er borgerlig

Opp gjennom ungdommen er det en ting som både gutter og jenter er mer opptatt av enn noe annet, nemlig forholdet til det annet kjønn, og da særlig den seksuelle siden av det. Hvem er det som nesten uten unntak er den ledende, aktive, den som velger, den som tar initiativ på dette området? Og hvem er det som jaler seg til, som er den passive og avventende, som bare kan håpe på å bli valgt, og er livredd for å bli vraka?

Hvem av oss kjenner ikke igjen sjekkestilen som hersker på soarene på skolen, på diskoteker og på private fester. Gutta skal finne seg ei jente for kvelden. De engasjerer og sjekker. Vårt mål er bare at noen skal velge oss, det er en ydmykelse å bli veggpryd. En gjeng gutter derimot som står og henger sammen, er det ingen som tar

notis av. Det er bare slik som det skal være. På skolen min var det for flere uker siden ei jente som var forelska i en gutt, og som var lei av å gå å vente på at han skulle «opp-dage» henne. På en elevkveld på skolen gikk hun aktivt i gang med å sjekke han opp, på «guttas vis». Den historien blir det snakket om ennå. Men alle de guttene som gjorde det tilsvarende samme kvelden, har vi aldri hørt om siden.

Hvis vi står i et seksuelt forhold til en gutt, er det innretta på at *han* skal få fullt utbytte av det. Den om-tanken og det arbeidet som må til for at også jenta skal få fullverdig utbytte av forholdet, er det vi sjøl som eventuelt må kjempe oss til. Og det er en vanskelig kamp, for det er et område som det er vanskelig å snakke om, og som ungdom vet lite om.

Likeledes er jenta også her den som ydmykt og passivt skal ta imot, mens gutten er den aktive og ledende. Han har lov å vise at han har lyst på jenta si, han skal forføre henne, han skal ta på henne osv. Mens jenta derimot ikke har lov til å vise at hun er kåt, ikke har lov til å ta på og berøre gutten sin. Den jenta som er aktiv på det viset, risikerer å bli sett på som et tvilsomt papir. Ei jente skal kort og godt la seg forføre.

Er du gutt så er det bare toft å ha vært sammen med mange jenter og ha mye seksuell erfaring. Det gjør deg bare ekstra attraktiv. Ei slik jente derimot, hun har «gått på rundgang». Hun blir betrakta som løs på tråden. På den ene siden er guttene ute etter å ha et forhold til ei jente til enhver tid, *men*, når de finner henne de skal gifte seg med, da bør hun aller helst være jomfru.

Enda viktigere er det at jentene ofte er aleine om ansvaret for at det ikke skal bli uønskede følger av forholdet. Guttene tenker ikke alvorlig på det. Synes til og med ofte det er toft å ta sjanser. Hvis det skulle gå galt, er det jo jenta som blir sittende med ungen og ansvaret. Jeg kan ikke tenke meg noe så råttent som gutter som er blitt fedre, og som har vært med på å skape ungen like mye som mora, — og som overhode ikke tenker på hvordan de kan være med på å dele ansvaret og hjelpe hun som skal ha ungen hos seg, men som tvert imot er sinna og synes det er urettferdig at de i 18 år må betale barnebidrag.

De av oss som er politisk aktive, opplever jenteunder-

trykkinga på en spesiell måte. Vi kommer nemlig i konflikt med guttenes bilde av ideal-jenta. Vi kan være gode kamerater med dem, men de begynner å miste interessen for oss som *jenter*. Når vi ikke lenger faller inn i den tradisjonelle kvinneverollen, når vi ikke lenger bare vil være avslapnings- og nytelsesobjekt for dem i fritida, når vi ikke vil sitte passive i armkroken og høre på dem diskutere politikk, men delta minst like aktivt sjøl, — da blir de redd oss. For vi truer deres posisjon. Vi truer deres tidligere overlegne stilling som den aktive og ledende parten. Spør de progressive guttene du kjenner om de helt innerst inne ville like å være sammen med ei jente som var mere politisk aktiv enn dem. Jeg er redd du ikke ville få mange ja til svar!

Dere, vi må ta kampen opp mot *all* jenteundertrykking! Også den som rammer oss privat og personlig i det daglige miljøet vårt. Men hvordan skal denne kampen foregå, hvilket mål skal den ha? Vi skal *ikke* bli «som gutta». Det er ikke noe mål å bli i stand til å undertrykke andre mennesker. Kampen må rette seg mot de guttene som undertrykker oss, men med det mål å få dem med i en felles kamp for solidaritet og kameratskap mellom kjønnene. Guttene er sjøl offer for en reaksjonær kjønnsrolleideologi. Det er også en beinhard rolle å alltid skulle være sterk og barsk og aktiv og ledende.

Maja.

DET NYE

månedens PISSPRAT!

■ ■ ■ Susans oyne var blanke av tårer da hun så opp på Mark etter at rabbi Isaih Zeldin hadde erklært dem for rette ektefolk å være. Yrket som fotomodell hadde lært henne å beherske seg. Hun var vant til å takle situasjoner. Og i Beverly Hills er en ekteskapsseremoni mer et show enn en høytidelig handling. Likevel var hun overveldet av lykkefølelse. Hun var blitt Mark Spitz' kone!

»Han
kom
for
seint
fordi
han
mätte
lage
frokosten
sjøl.»

Fra et innlegg i Dagbladets
Kort og godt-spalte:

»For lesbarhetsskyld tillater
jeg meg å oversette innled-
ningen til oppgave A i den
tyske eksamensteksten: (Tysk
språkprøve)

»Anton Maier er forret-
ningsmann og bor med kona
si i en by i det sørlige
Tyskland. Selv om de ikke
har noen barn, har ikke fru
Maier noe yrke (ikke yrkes-
aktiv). Hun er hjemme hele
dagen. Hun står alltid opp
først, vekker mannen sin og
lager frokost til ham. Når han
kommer hjem igjen klokka
17.00, er middagsmaten fer-
dig og avisen ligger ved siden
av tallerkenen hans.» ... »han
kom for seint til trikken,
fordi han måtte lage fro-
kosten sjøl.»

Jeg tillater meg å sitere fra
Mønsterplanen: (side 23)
»Lærebøkene må ikke gi
ensidig eller diskriminerende
framstilling av oppgave-
fordelingen mellom kvinne og
mann i hjem, yrkes- og
samfunnsliv.»

Skolens oppgave er bl. a. i
sin undervisning å gi de unge
piker en sunn motvekt mot
ukebladenes falske kvinne-
idealer som skaper forfeilede
rolleidentifiseringer, slik som
nevnt ovenfor: husmoren som
den underdanige, tjenende
ånd.

Kari Hansen.

Ikke så hissig nå; Lisa,
ikke så hard og krass,
de ordene som du bruker
viser din barnslige trass.
Men hvorfor skal Lisa bruke
milde og veldreide ord,
når slike veldreide glosser
aldri har hjulpet det spor?

Skole
for Lisa

Ikke så ensidig Lisa,
i det som du skriver om,
tenk på de gode sider
hos dem som du gir din dom.
Men Lisa har ikke til hensikt
å være trangsynt og tverr,
Lisa vil bare fortelle
om hvordan det virkelig er.

Ikke så brennsikker, Lisa,
på at din kamp er rett.
Vent til du blir litt eldre,
da får du nok bedre vett.
Men hvorfor skal Lisa vente,
hva har hun å vente på?
Kan venting på framtida hindre
urett som hender nå?

H. A., Tromsø

Miss'ene propaganda for juntaen

Nå skal all verdens pene piker drive propaganda for
Papadopoulos og hans junta-kolleger i Hellas. Lørdag
21. juli holdes Miss Univers-konkurransen i Aten.

Det er ganske påfallende at konkurransen som alltid
har vært holdt i USA, i år flyttes til Hellas og holdes i
Aten en uke før folkeavstemningen hvor grekerne skal
si ja eller nei til Papadopoulos som president.

Fra Dagbladet, 13/7-73.

... TENKER SOM EN HØNE

Vi lever i dag i et kapita-
listisk samfunn hvor borger-
skapet sitter med den økono-
miske makta. Det gir dem
også kontrollen over mili-
tæret og politiet (undertryk-
kelsesmidlene), domstolene
samt åndsliv/kultur. Det
borgerlige tenkesettet domi-
nerer, ofte ispedd rent
reaksjonær krydder.

Og borgerskapets kvinne/
manns syn kjenner vi så alt
for godt:

— Kvinnen skal være varm,
vakker, føyelig, hjemme-
værende. Hun liker å bli
erobret, tenker som en høne.
Det mest interessante med
henne er bryst og hofteparti,
osv.

— Mannen er hard,
bestemt, har alltid kontroll
over situasjonen, biler,
whisky, natur er omgivelsene.
Morgan Kane er hans navn.

Typisk er at lykken er
kortvarige fornøyer, med
kvinner, alkohol. Livet i
Soho, Manila etc. er toppen.

Selvfølgelig, nesten alle har
gjennomskuet dette. Vi vet
også at det er borgerskapets
svindel. Men teoretisk forstå-
else er ikke nok. Vi må i
fellesskap føre en konkret
kamp mot denne ideologien.

Alle er vi påvirket av
borgerskapets tenkesett. I
militæret opplever jeg daglig
hvor lett det er å lirke av seg
kvinnediskriminerende svada,
man forsøker seg på kame-
ratens jente etc.

Det er derfor viktig å få
igang diskusjoner om hvordan
et godt kommunistisk kame-
ratskap skal være, og hvordan
vi kan begynne å praktisere
det.

Soldat, Stavanger.

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 6179, Etterstad, Oslo 6.
Postgiro 20 60 68.
Abonnementspris kr. 12 pr. år.
RØDE GARDE kommer ut med 9-10 nr. i året.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe
Trykt hos A/S Duplotrykk 1973.

Lenin og Stalin

SVAR:

1

Det er riktig at det ikke er noe medlemskrav i Rød Ungdom at du skal være i stand til eller nødt til å forsvare at Stalin var en stor revolusjonær. Men er det derfor udemokratisk at vi har bilde av Stalin (de fem store) i Røde Garde?

For siste landsmøte i Rød Ungdom ble det diskutert i hele organisasjonen om vi skulle stå på et allment revolusjonært grunnlag eller om vi skulle stå på en marxist-leninistisk plattform. Det siste ble enstemmig vedtatt fordi vi mente at det nye kommunistiske partiet AKP-(m-l) trengte en ungdomsorganisasjon som forsvarte og studerte marxismen-leninismen, og at en viktig grunn til at ungdomskampen har kommet så langt i Norge nettopp er studier i denne ideologien og anvendelsen av

den på norske forhold. Vi trenger en organisasjon som kan arbeide på et slikt grunnlag.

Samtidig mente vi at ungdommen trenger en organisasjon der det skal være mulig for flest mulig norske ungdommer å bli med og delta aktivt. Derfor er det ikke noe medlemskrav at du skal kunne forsvare alle sider ved teorien når du blir med, men i organisasjonen skal du få anledning til å studere og lære av sosialismens klassikere og nytte deres erfaringer i det politiske arbeidet.

Mange medlemmer av Rød Ungdom kan ikke si hvorfor Friedrich Engels var en stor revolusjonær eller hvorfor Rød Ungdom går imot den nye lærerutdanningsloven. Dette er ting mange er enige med oss i, spørsmålet om Stalin er derimot mer omstridt. Rød Ungdom er den eneste ungdomsorganisasjonen i Norge som forsvare Stalin. Da blir spørsmålet: Skal vi kutte ut å forsvare Stalin fordi vi er den eneste ungdomsorganisasjonen som

JOSEF STALIN

Kjære Røde Garde!

1. Hvorfor er det alltid bilde av Stalin (de 5 store) i Røde Garde når det ikke er medlemskrav å forsvare Stalin?

Er ikke dette udemokratisk?

2. Hvorfor forsvarer dere Stalin?

3. Er ikke dette å ha Stalin-bilde i avisa bare å lage et unødvendig skille mellom dere og ungdommen? Hvertfall så lenge ikke alle vet at dere forkaster Stalins masse-mord?

Hans – Marit

gjør det, eller skal vi fortsatt studere hans verker og erfaringene fra den første sosialistiske staten? Det ville være lettvinnt å kutte ut Stalin fordi mange er uenige med oss. Men vi mener at mesteparten av det Stalin gjorde var riktig og nødvendig. Da må det bli vår oppgave å forklare vårt syn og diskutere det med andre.

2

Dere spør hvorfor vi forsvare Stalin. For å si det kort: Stalin stod i spissen for den første sosialistiske staten i en vanskelig periode hvor fascismen (Hitler og Mussolini) var en enorm trusel mot demokrati og folkenes interesser i hele verden. I Sovjet var det også indre fiender som prøvde å knuse den første arbeiderstaten. I denne tida stod Stalin i spissen for å bygge opp den sosialistiske staten og kjempe mot fascismen. Etter krigen hang det bilder av Stalin på Karl Johan i Oslo, det norske folket takket sovjetstaten for inn-

satsen i krigen.

3

På tross av de viktige feil som ble gjort, særlig i åra like før krigen, mener vi at det meste Stalin gjorde var riktig og nødvendig og vi forsvare ham som en stor revolusjonær ut ifra det. Da kan vi lære både av det som ble gjort riktig og galt.

Vi skal komme tilbake til dette mer nøye seinere i Røde Garde.

Synet vårt på Stalin er forskjellig fra mesteparten av norsk ungdom. Men det er også andre forskjeller, f. eks. at vi har blitt med i en organisasjon for å kjempe for våre interesser og for et sosialistisk Norge. Mange ungdommer er ikke med i denne kampen ennå, men vi må kjempe for å få dem med. Det samme gjelder spørsmålet om Stalin, vi mener at han var en stor revolusjonær, og vi må kjempe for at det synet vinner fram, vi må forsvare det vi mener er riktig.

UREDD

nytt blad for ungdomsskoleelever

Vi har intervjuet Jan. En ungdomsskoleelev fra Østkanten i Oslo. Han skal begynne i 9. klasse til høsten og er med i redaksjonen i Uredd.

— Hvorfor utgir dere egen avis for ungdomsskoleelever?

— Det er 220 000 ungdommer mellom 13 og 16 år i landet. Denne store gruppa har ikke Røde Garde klart å nå på en skikkelig måte. Mange av artiklene har vært tunge og vanskelige, og tildels uinteressante for mange av oss. Derfor mente vi det var riktig å lage en egen avis av og for denne aldersgruppen.

Det er et flertall av ungdomsskoleelever i redaksjonen.

— Hvordan er Uredd blitt mottatt?

— Bra, folk synes at første

nummeret var fint. Men mange har nok ikke fått sett avisa ennå. Dette håper vi at

Røde Gardes lesere kan hjelpe oss med. Hva med f. eks. å gi bort et abonnement til yngre

søsken, slektninger og ungdomsskoleelever som en kjenner. Det koster bare fem kroner i året. Det er en billig og god gave. Eller hvis dere er fulle av initiativ — selg noen eksemplarer på nærmeste ungdomsskole.

— Dere kommer snart med et nytt nummer.

— Ja, det er riktig, det kommer etter at skolen har begynt. Det blir bl. a. stoff om idrett, jenteundertrykking og om hvordan det er å ha menstruasjon. I tillegg tegneserie, novelle og selvsagt noe om stortingsvalget.

Skriv til
Uredd
Boks 26
Grorud, Oslo 9.
Postgiro 2 21 03 75.

Ved sosialøkonomisk institutt på Universitetet i Oslo, meldte ett medlem av Rød Ungdom og to kandidatmedlemmer av AKP seg ut av organisasjonene i vår. Sammen med noen få andre har de dannet et »kommunistisk» studentlag i Oslo. Tidlig i vår skjedde noe liknende i Bergen der 9 medlemmer av SUF(m-l) på filosofisk institutt brøt ut og dannet KAG. Vi skal kort ta opp noen av de viktigste motsigelsene mellom disse to utbrytergruppene og ml-bevegelsen.

nødvendige brudd

Diskusjoner som er ført har vist at de utmeldtes linje står i grunnleggende motsetning til ml-bevegelsens politikk. De små brudd som har vært i ml-bevegelsen har derfor vært nødvendige brudd. Da de utmeldtes linjer ikke vant fram i Rød Ungdom og AKP, valgte de sjøl å bryte med bevegelsen.

STANDPUNKTER

Begge de to nye organisasjonene har inntatt en lang rekke feilaktige standpunkter, en del ting er de uenige om, men begge mener f. eks. at bønder er reaksjonære og ikke kommer til å støtte revolusjonen i Norge. De

mener at bønder ikke er undertrykt av kapitalen, men at de tvert imot er en del av herskerklassen. Vi mener at EEC-kampen viste noe helt annet. Det nye laget i Oslo sier faktisk: norske bønder er reaksjonære fordi de er grunneiere. Dette gjelder enten det er små eller store bønder det er snakk om.

Frontene skal være anti-kapitalistiske eller sosialistiske. Et av medlemmene i det nye laget i Oslo sier f. eks. at kampen for 50 miles fiskerigrense må føres av en anti-kapitalistisk front. De som støtter kravet om 50 miles fiskerigrense og som ennå ikke vet om de er mot kapitalismen skal altså utelukkes! Dem er det altså ikke bruk for i fronten. Dette er ett eksempel på at deres politikk fører til splittelse i den folkelige kampen. Dette er ikke progressiv politikk det er en politikk som tjener monopolkapitalen!

PRAKSIS

Det nye studentlaget i Oslo som er kraftig imot at Stalin var en stor revolusjonær, driver nå og tilnærmer seg ei gruppe som mener at Stalin var omtrent uten feil! (Hovden-gruppa) Her må man

forts. nederst på baksida

NATO ØVER SEG MOT

I den seinere tida har det vært offentliggjort flere hemmelige NATO-meldinger i »Klassekampen». De har inneholdt klare beviser på at det norske militærapparatet over seg i å slå ned streiker, stanse demonstrasjoner og drive klappjakt på lovlige politiske organisasjoner.

Da de første meldingene ble offentliggjort, opplyste forsvarsledelsen at den ikke

hadde noe kjennskap til saken. Seinere innrømmet man imidlertid at meldingene var ekte, og de politiske myndighetene bedyret at slikt ikke skulle gjenta seg.

Ei tid seinere, dvs. i april i år, kom det nye meldinger med samme innhold, i flere aviser. Fikk vi nye beklagelser og løfter om at dette ikke skal gjenta seg? Nei. Forsvarsledelsen skrek opp om under-

graving, stortingsmenn reiste »grunngitte spørsmål» om det kunne bli slutt på lekkasjene. Og forsvarsminister Kleppe fortalte at man hadde metoder til å oppspore »femtekolonnistene».

Saka ble altså snudd på hodet. Soldatene som sørga for å offentliggjøre ulovlige meldinger ble ettersøkt som forbrytere, mens Forsvaret slapp fri. Og Kleppes metoder

gav resultat. Hovedtillitsmannen ved FKN Reitan, Narve Trædal, var blant dem som kunne ha sett meldingene fra øvelsen »Firm Sand». På landskonferansen for tillitsmenn i forsvaret (i juni) stod han fram som en dyktig og progressiv talsmann for soldatenes interesser. Ei uke seinere ble han hemmelig arrestert, etter inngående for-
hør av ham og kameratene på skiftet. Han fikk brev- og besøksforbud i fengslet, ble utsatt for nye og hardere forhør, og lovet lang velferdsperm og mild straff dersom han tilstod.

Etter nesten 3 uker i isolasjon og usikkerhet om hva slags beviser politiet opererte med, kom tilståelsen. Han forklarte at

bt
nato confidential
øv «firm sand» / nato hemmelig
undergraving
massemøter og demonstrasjoner ved ekstremister i larvik,
bødø og tromsø. kommunistiske anti nato løpesedler delt ut i
oslo. intens landsomfattende propaganda kampanje til
støtte for kommunistisk anti nato virksomhet. soldater
inviteres til å støtte fienden.
prioritert
øvelse øvelse øvelse
bt

VÆPNA REVOLUSJON?

Røde Garde-redaksjonen!

Selv om jeg har lest »alt» jeg har kommet over av materiale om væpna revolusjon og parlamentarisk vei til sosialismen, kan jeg ennå ikke forstå:

Når kommunistene begynner å få folkeflertallets støtte, hvorfor kan man ikke da benytte første stortingsvalg til å skaffe seg et parlamentarisk flertall. Har man først fått det, så har man jo også makten over militærapparatet, og et folkekontrollert militærvesen kan vel ikke

brukes til å forsvare borger-skapets tidligere maktposisjon?

»Da tilkaller borgerskapet utenlandske tropper», svarer dere kanskje. Men hvis de gjør det, har vel folket ingen sjanse, enten folkearmeen skulle være organisert eller ikke?

En kamerat av meg, som sjøl har leda flere grunnsirkler for Rød Ungdom, har fortalt meg at også han synes dette punktet er vanskelig, og at grunnsirkelopplegget svikter

litt på dette punktet. Så jeg håper dere kan hjelpe med et svar i neste Røde Garde.

»En av mange».

»I det monn det dreier seg om hva vi ønsker, vil vi helst ikke slåss en eneste dag. Men dersom omstendighetene tvinger oss til å slåss, kan vi fortsette til slutten.» (Mao Tsetung)

Det er ikke sann at den kommunistiske bevegelsen i Norge har bestemt seg for å

bruke våpen i revolusjonen fordi vi liker det mye bedre enn å slåss med fredelige midler. Dette kan høres dumt ut, men noen tror at det er det vi mener når vi snakker om væpna revolusjon.

Det spørsmålet du stiller er viktig, er det mulig å styrte kapitalismen og opprette sosialismen i Norge med fredelige midler?

Revolusjonen i Albania, Kina og i Sovjet 1917 ville ikke ha lyktes hvis ikke folket hadde vært bevæpna og beredt til å forsvare seg med våpen. Historia kjenner ingen eksempler på at en sosialistisk stat har blitt oppretta uten at det har vært tvingende nødvendig for folket å forsvare seg med våpen i hånd.

Mer, hvorfor er det ikke mulig å vedta sosialismen f. eks. i et valg. En revolusjon springer ut av en massebevegelse, f. eks. en generalstreik der folket vil ta makta. Når en sann situasjon kommer går det sjølsagt ikke an å be folk om å vente til valget for at sosialismen skal stemmes igjennom. Du reiser

FOLKET!

meldingas politiske karakter tvang ham til å offentliggjøre den. Da han etter dette ble

løsatt, «så det ut som han var blitt 3 år eldre på 3 uker», slik en venn av ham uttrykte det.

HER ER EN AV DE VIRKELIGE FORBRYTERNE. FORSVARS-SJEF F. ZEINER GUNDERSEN ER EN AV DEM SOM STÅR ANSVARLIG FOR NATO-ØVELSER MOT FOLKET I NORGE.

spørsmålet om Stortinget har makta over hæren.

I Norge i dag vet vi at hæren øver seg mot folket. Klassekampen har avslørt hemmelige meldinger fra NATO-øvelser i Norge som er retta mot streikende arbeidere, SUF og FNL-grupper. Ifølge norsk lov er det lov å streike, og det er lov å være medlem av f. eks. ei FNL-gruppe, men likevel øver militæret seg i å slåss mot folket. Hvis generalene i NATO vil ha sånne øvelser, så gjør de det, samme hva Stortinget vedtar. Dette eksemplet og historiske erfaringer fra Norge og andre land viser at det ikke nytter å stemme seg til sosialismen. Borgerskapets viktigste makt hviler ikke på at de har et flertall i Stortinget, men at de har støtte fra militærapparatet. Dette gjelder også for Norge enten vi er medlem av NATO eller ikke. Norge ville fremdeles ha en herskerklasse av kapitalister med støtte av norske offiserer.

I alle land der folket har prøvd å ta makta, har opprøret blitt møtt med vold, og

revolusjonen har bare seiret der folket har kunnet forsvare seg med vold.

Invasjon fra utenlandske tropper vil helt sikkert gjøre revolusjonen vanskeligere. Men viser ikke eksempler som Vietnam at et lite folk er i stand til å beseire en stor våpenmakt som USA bare det er villig til å slåss? I de portugisiske koloniene i Afrika er Portugal nesten knust av frigjøringsroppene enda Portugal har støtte fra NATO med våpen og penger.

Men er det ikke best å prøve med fredelige midler? Jo, vi bruker fredelige midler så lenge det er mulig, men så snart vi blir angrepet må vi være beredt til å forsvare oss med våpen i hånd.

I Tyskland ca. 1920 ble en revolusjonær oppstand slått ned med et blodbad, folket var ikke forberedt på å møte angrepene. Vi må ikke gjøre den samme feilen som ble gjort den gang, vi må få folk til å forstå nødvendigheten av væpna revolusjon.

Enver Hoxha (formannen i det kommunistiske partiet i Albania) har sagt noe sånt

Metodene hadde virka. Bevisene mot Trædal har ingen sett noe til, de finns sannsynligvis ikke.

Straks etter at fengslinga ble kjent, viste såvel sivile som soldater sin sympati overfor tillitsmannen. I Oslo ble det avholdt en demonstrasjon, og i flere militæravdelinger ble det vedtatt støtteuttalelser.

Nærmere jul vil det borgerlige rettsapparatet settes i sving for å få Trædal dømt. «Den som uden skjellig Grund aabenbarer ... (etc.)», kan få inntil 5 års fengsel ifølge militær straffelov § 69. Men hva dreier det seg egentlig om? Med den «skjellig Grund» å ville gjøre studenter, arbeidere og progressive organisasjoner klar over at Forsvaret også er retta mot dem,

har soldat Trædal avslørt planer fra ei side av Forsvaret som våre «demokratiske» myndigheter ønsker å holde skjult: nemlig den sida som går ut på undertrykking av folket.

SLIKE AVSLØRINGER OG SLIKE SOLDATER MÅ ALLE PROGRESSIVE KREFTER GI EN VILKÅRS-LØS STØTTE!

Soldat Narve Trædal.

som at jo bedre væpnet folket er, og jo mer forberedt det er på å forsvare seg, jo mindre blodig vil revolusjonen bli. Det er ikke folket som ønsker

vold, men borgerskapet som angriper rettferdige opprør, og da må vi være forberedt på å forsvare oss.

»Jeg gir blaffen i hele Stortingsvalget, har jo ikke stemmerett en gang; forresten, om jeg hadde hatt det, hadde jeg ikke gidde å stemme likevel. Det betyr ikke noe om det er Arbeiderpartiet eller de andre som sitter i regjeringa.»

Mange av oss unge har, eller kjenner noen som har, slike ideer. Det er jo også mye riktig i dem. Det er liten forskjell på en regjering utgått av Arbeiderpartiet og en fra de andre borgerlige. Det er likevel monopolkapitalen som styrer landet.

Ja til Europa - i samarbeid og fellesskap.

Arbeiderpartiet

Han fortjener ingen tillit.

STEM RØDT!

Men hva er da vitsen ved å stille til valg?

I vår kjempet yrkesskole-elevene på Sogn for kantiner og fritidsrom på skolen. Ville det ikke ha vært en fordel om vi i denne situasjonen hadde en «vår» representant på Tinget som stod fram og støttet oss, med spørsmål til regjeringa og i debattene ellers?

Praktikantene har en ussel sultelønn, de har blant annet krevd adgang til lån og stipend. Hva kunne ikke en stortingsrepresentant gjort for å få de fæle forholda praktikantene jobber under kjent? Vi vet av erfaring at det er en bra støtte å få «presse» på en aksjon.

En annen viktig sak: Når staten planlegger tiltak som kommer til å ramme oss, som f. eks. ny lov om gymnaser som inneholder noe bra, men også mye dårlig (fare for større

klasser og større skoler, læremiddelpakker, o. l.), kan vår representant gjøre saken kjent for folk fordi han får se planene tidlig og har stor adgang til presse, radio og TV.

Jo, det er jo greit, sier kanskje noen av dere, men det er liten vits i å kaste bort mye tid på valgkamp bare på grunn av dette. Men dette er heller ikke det viktigste! *Valgkampen* er det viktigste. Vi må jobbe for en ny type valgkamp, en valgkamp hvor aksjonene mot moms på mat, for 50 mils fiskerigrense og andre saker blir knyttet sammen med Stortingsvalget,

hvor valgflesk ikke har noen plass. Partiene lover gull og grønne skoger hvis vi bare vil stemme på nettopp dem, men de fleste løftene er glemt når de har fått taburettene sine. Rød Valgallianse vil ved å støtte folkelige aksjoner vise at det bare er folkets egen kamp som kan føre til den forandringen vi ønsker. Vi kan ikke sitte å vente på at Stortinget skal ordne opp i sakene våre. Da ville vi etterhvert bli temmelig mosegrodde.

Rød Ungdom er en del av Rød Valgallianse og vi må først og fremst føre *vår* del av valgkampen. Kampen for «et sted å være», for høyere lån og stipend, for kantiner og bedre forhold på arbeidsplassene bør være sentrale saker i vår valgkamp. Sketsjer, sang og musikk er midler vi kan bruke for å få sakene våre kjent. Vi kan bruke Rød Valgallianses representanter i TV- og radio-programmene om valget til å gjøre også våre kampsaker kjent. Vi kan undersøke hva de lokale partiorganisasjonene mener om våre saker og stille krav til dem.

Det viktigste er at vi bruker valgkampen som et ledd i vår egen interessekamp.

**BRYT
MED
LØFTE-
POLITIKERNE!**

**STEM RØD
VALGALLIANSE**

Dette huset ble okkupert av ungdommer i Oslo våren 72. Kommunen bevilga 370000 kr. til å pusse det opp til et bra ungdomshus. På sommeren reiv kommunen huset, og pengene har ingen sett noe til siden.

Hilde Haugsgjerd, medlem av sentralstyret i Rød Ungdom : bruk stemmeretten !

— Hvorfor er det ikke enhet på venstresida ved valget i år?

— Og det spør du meg om! Dette spørsmålet burde du heller stille til de i Sosialistisk Valgforbund som har slåss mot enhet på venstresida ved valget. Jeg tror ikke du ville ha fått noe skikkelig svar, i alle fall har ikke jeg hørt noe ennå, men det som er sikkert er at AKP(m-l) og Rød Ungdom hele tida har gått inn for enhet på hele venstresida og at det er Sosialistisk Valgforbund som har brutt enheten.

På toppen av dette har de nettopp gitt ut en plakat som sier » 1. mai lover godt — stem Sosialistisk Valgforbund » Dette er jo rein forfalskning av lærdommene fra 1. mai. Da var det enhet på hele venstresida, og det var bra.

Ungdommen har gått i spissen for dette enhetsarbeidet både i NGS, YLI,

Solidaritetskomiteen for Vietnam osv., osv., og det er nettopp dette Sosialistisk Valgforbund ikke er villig til å lære av.

— Hva er forskjellen på Sosialistisk Valgforbund og Rød Valgallianse?

— Jeg har jo nevnt enhetspolitikken, og den er viktig. Men det er også andre viktige saker som f. eks. holdninga til Arbeiderpartiet. Vi mener ut ifra bl. a. EEC-kampen at Arbeiderpartiledelsen er borgerlige politikere og at de aldri kan danne noen »arbeider«-regjering. Sosialistisk Valgforbunds holdning til dette er uklar, vi har hørt snakk om »stem Sosialistisk Valgforbund for å sikre arbeiderflertall på Tinget«. På den måten prøver de å gjenopprette tilliten til de borgerlige politikerne. Oppgaven til et sosialistisk parti som stiller til valg må jo være å bruke valgkampen til å støtte den

» Lær av 1. mai » sier Sosialistisk Valgforbund, men det var ENHET som var lærdommen av 1. mai, og det er de ikke villige til sjøl.

helt riktige mistilliten som folk har til løftepolitikkerne, inkludert arbeiderpartiledelsen, i stedet for å kalle dem »arbeiderpolitikere«.

Nasjonalisering av banker og industri gir ingen sosialisme. Spør en arbeider ved Jernverket eller i NSB om ikke han jobber i en kapitalistisk bedrift med rasjonalisering osv. Så lenge det er en kapitalistisk stat som styrer bedriften, forandrer nasjonalisering lite.

Sosialistisk Valgforbund har bl. a. parolen: »... industrielt demokrati som gir arbeiderne den virkelige kontroll«. Ja, men det vedtas ikke på Stortinget og er heller ikke mulig under kapitalismen. Bare sosialismen kan gi arbeiderne den virkelige kontroll og makt.

Dette er å gi folk falske forhåpninger om at veien til sosialismen går gjennom Stortinget og vedtak, og om at Stortinget virkelig kan løse problemene under kapitalismen.

Du spurte om forskjellene, men det er mange likheter også som er viktige. Sosialistisk Valgforbund og Rød Valgallianse er enige i de aller fleste kampsakene som bort med moms, forsvar seieren fra

folkeavstemninga osv. Det var selvsagt det grunnlaget vi prøvde å bygge enheten på sammen med erfaringene fra f. eks. 1. mai.

— Er det noen vits i å stemme Rød Valgallianse når Sosialistisk Valgforbund har mye større mandatsjanser?

— Valgkampen er et ledd i en langsiktig politikk. Holdninga vår til Arbeiderpartiet og til enhetspolitikken er ikke noe vi bare vil prate om fram til 10. september. Valgkampen er bare en begynnelse til å få folk til å kjempe sjøl og til å ikke overlate til løftepolitikkerne å »løse« problemene. Vi har lang erfaring nå med politikere som sier: »Stem på oss, så skal vi ordne opp for deg« fram til valget og så glemmer alt de har lovet. Anders Lange er en av de værste, han lover jo omtrent pent vær hele året bare vi stemmer på han.

Men det er heller ikke nok bare at folk kjemper sjøl, det er viktig å stemme for å markere at du er enig i en politikk, så bruk stemmeretten. En stemme til en riktig politikk er aldri en bortkasta stemme!

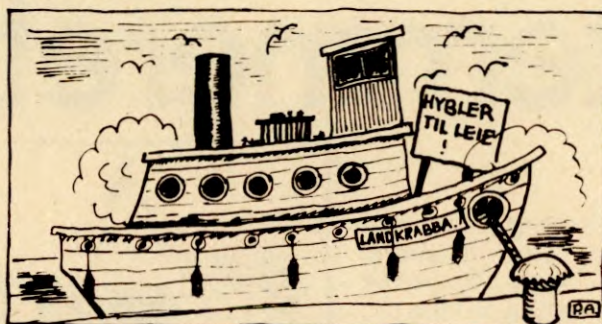

Lærlingene på NYLAND VEST:

JOBB

BOR I HUSBÅT

FRITID BRUKES TIL

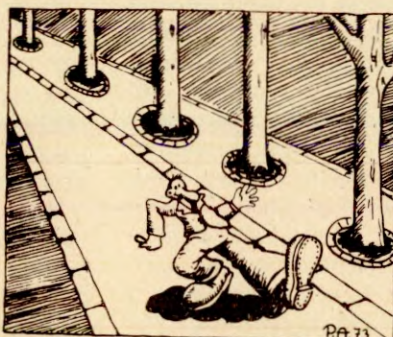

Ungdommen i MO I RANA:

FRITID

FRITID

OVERTID

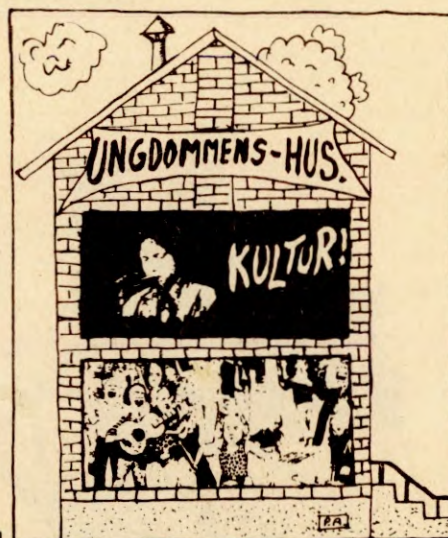
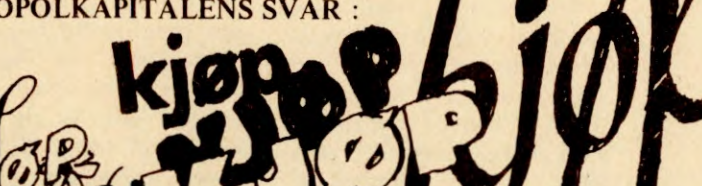
ELLER

UNGDOMMER OVER HELE NORGE KREVER

» ET STED Å VÆRE »

MONOPOLKAPITALENS SVAR :

MONOPOLKAPITALENS SVAR :

RØD VALGALLIANSE:

»Rød Valgallianse vil delta i den kampen som reises i ungdomsaksjoner 'for et sted å være'.«

»Rød Valgallianse vil konsekvent støtte all kamp som ungdom under utdanning fører for å sikre sine økonomiske og sosiale kår.»

BLANT ANNET AV DENNE GRUNN ER VI MED I RØD VALGALLIANSE.

KREV KVINNELIG DELTAKELSE I HOLMENKOLL- STAFETTEN !

Gerd von der Lippe er aktiv friidrettsjente og var i mange år med på det norske landslaget i sprint. Hun er en av initiativtakerne til Idrettsaksjonen 1973. I fjor demonstrerte hun for kvinnelig deltakelse i Holmenkollstafetten. Hun er nylig blitt redaktør for Brytning – diskusjonsblad om idrett.

bare på Idrettsaksjonen 1973. Det er en underskriftsaksjon rundt fire krav: Øket offentlig finansiering av idretten. Idretten bør være uavhengig av reklame- og forretningsinteresser. Lokallagene må prioriteres – idrett for alle. Like muligheter for begge

kjønn og alle aldersgrupper. – Hvorfor driver du med idrett? – Fordi jeg synes det er gøy. Jeg har alltid trent etter »lystprinsippet». Jeg har ikke blitt noen verdensmester, men jeg er heller ikke blitt lei av trening.

Den store manndomsprøven.....

– Blir idrettsjenter behandla på lik linje med idrettsgutter, Gerd?

– Jenter som er spesielt flinke på et eller annet felt, blir behandla bra, men de som ikke utmerker seg, går for lut og kaldt vann.

– Men det gjelder stort sett for guttene og.

– Det er riktig, men det er likevel verre for oss. Se f. eks. på friidretten hvor 1/3 av de aktive er kvinner, likevel viser årsregnskapet (for 1970/71) at bare 1/6 av pengene går til oss.

– Hvorfor får ikke jenter være med i Holmenkollstafetten (H-stafetten)?

– Du kan så si. Offisielt heter det at det både er teknisk umulig og at jenter ikke kan løpe så langt, men begge deler er tull. Vi må sjøl kunne bestemme om vi vil løpe så langt, dessuten er 3000 m blitt kvinndistanse nå – og ingen av etappene i stafetten er lengre enn det. Ikke er det teknisk umulig heller, vi har lagt fram flere forslag til løsning.

– Er det de eneste forklaringene dere har fått?

– Hemsvik, som er medlem i hovedkomiteen for H-stafetten, sa en gang at kvinner og menn ikke kunne starte sammen fordi kvinner ikke ville like å bli slått av menn. Har du hørt sånt sprøyt?! Men han er ikke aleine om et slikt standpunkt. Alle i hovedkomiteen er enige i at H-stafetten har stor betydning for løpsidretten i landet og at den også ville kunne ha det for den kvinnelige delen, men likevel finner de på unnskyldninger for å nekte oss.

– Hva tror du den egent-

lige forklaringen er?

– Det er ikke godt å si, men det kan nok bety en del at Aftenposten er medarrangør av stafetten. Den avisa skriver minst mulig om kvinneidrett. Det »selger» ikke bra nok. En av årsakene er nok at prestasjonsnivået for norsk kvinneidrett er lavere enn mannsidretten i forhold til andre land, men det er jo ikke så rart. Vi får mindre penger og færre muligheter til å starte i stevner.

I 66/67 ble det avholdt kvinnestafett i pausa i H-stafetten, men den ble bytta ut med turn fordi »turn hadde større underholdningsverdi»!

– Har du tenkt å stille i H-stafetten igjen til neste år?

– Jeg vet ikke hvordan det blir ennå. Vi har en underskriftsaksjon for kvinnelig deltakelse i gang nå. Den ser ut til å gå bra, blant annet har nesten hele det kvinnelige landslaget i friidrett skrevet seg på. Vi ønsker støtte av idrettsgutter også. Underskriftsliste kan fåes ved å skrive til meg: Adr. Frennings vei 1. Dere kan også sende støtteerklæringer til samme adresse. Vi satser på at vi i første omgang kan løpe 7 av de 15 etappene, guttene hadde heller ikke alle etappene til å begynne med. Hvis vi løper færre etapper, har flere idrettslag mulighet til å stille lag.

– Du jobber aktivt politisk, hvordan får du da overskudd til å drive med idrett?

– Det er idretten som gir meg overskuddet. Når en er politisk bevisst og driver trening, blir det også mer artig fordi en ser de positive og negative ting ved idretten, se

STOPP RAZZIAENE !

Lørdag 14/7 var det aksjon i Oslo mot politiets behandling av ungdommen i byen og for steder å være. Under parolene » Stopp razziaene i sentrum », » Ta narkotikakapitalistene » og » Gi ungdommen steder å være » ble det holdt en ulovlig demonstrasjon på et sted i byen det politiet ofte slår til. Rett før demonstrasjonen hadde to fulle svartemarjaer kjørt en del ungdommer til politistasjonen, »mistenkt » for narkotikamisbruk. Der kan politiet holde dem i 4 timer uten å måtte forklare hvorfor. Politirazziaene har gått så langt at de til og med har arrestert jenter i slottsparken som var på klassetur for å se på Garden, og som løp da sivilpolitiet kom fordi de hadde lært at de ikke skulle snakke med fremmede menn

B R A !

Følgende resolusjon ble enstemmig vedtatt av landsmøtet av anarkister i Trondheim, hvor det møtte utsendte representanter fra 15 forskjellige grupper, samt en del enkeltpersoner.

»Det seinkapitalistiske samfunnet fremmedgjør og passiviserer folk. Miljøer bygd opp

rundt bruk av alkohol eller andre rusmidler samler opp taperne i samfunnet og styrker den borgerlige ideologien ved å stille ut disse taperne til spott og spe.

Anarkistene går imot misbruk av alle slags rusmidler, og enhver form for ruspropaganda ved paroler som »fri hasj» eller lignende. Vi går også imot den almene fordommelsen av dem som er henfalte til rus.

Politi og fengselsvesen kan ikke løse rusmiddelproblemene, derfor må bruken av stoffer avkriminaliseres. Celler og gatehjørner må erstattes av miljøer som kan vekke og aktivisere stoffmisbrukerne og dermed utvikle deres revolusjonære potensial.»

Marjoe

Marjoe handler om en ung fyr som har gjort det stort innen »predikantbransjen». Helt fra han var liten av ble han oppdratt med dette for øye. Han ble skjovet fram i rampelyset og oppflasket med små triks som kunne komme til gode under de store møtene.

Filmen var fra virkeligheten, og Marjoe hadde stilt seg til disposisjon for filmselskapet for å avsløre denne formen for »religiøs» virksomhet.

Det var tydelig at Mick Jagers sexige sceneopptredener hadde gjort stort inntrykk på ham, noe han selv også fortalte.

Marjoe stod på scenen eller

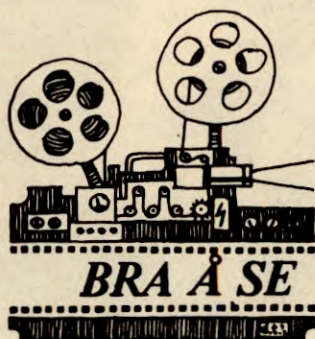
gikk omkring blant publikum mens han ropte, skrek og sang til folka var helt i ekstase og gladelig punget ut de pengene de hadde. Han hyklet og spottet seg gjennom hele filmen, men tjente penger som grass.

»Kan Gud frelse en homoseksuell. Måtte Gud bekjempe kommunistene», var ord som stadig ble gjentatt. Det sier jo litt om det standpunkt i hvert fall mange amerikanske kirker tar. På et av møtene hvor det hovedsakelig var negrer tilstede, oppfordra ei velfødd dame med diamanthals på brystet, gjennom prekenen sin folk til å »gi så det svir». Samtidig fikk vi se hvordan

de som eide kirken satt og fråtsa i god mat og snakket om eiendommene sine i Brasil.

En mulig svakhet ved filmen er at den ikke viste hvilke konsekvenser virksomheten hadde for folk som tilhørte menigheten. Folka ble utbytta, plyndret og gitt falske illusjoner.

Selv om man skal være forsiktig med å trekke paralleller mellom Marjoe og religiøse massemøter i teltstil her i landet, bør vi likevel være oppmerksom på at konsekvensen for folk blir den samme, og at det i mange tilfeller er forretningsmessige interesser som ligger bak også her.

Trur dei kristne at Nixon vil stoppe Vietnam-krigen dersom vi pratar kjærleik til han, eller at kapitalistane vil slutte å utbytte arbeidarane om vi ber om det? Nei, eg trur ikkje at kapitalistane let seg stoppe av prat. Eg trur heller ikkje at Gud har makt til å dirigere alle dei onde kreftene i verda. Men eg trur det kunne hende litt av kvart om ein av monopolkapitalistane verkeleg vart kristen. Men Jesus sa jo at det var tyngre for ein rik å kome inn i himmelen, enn for ein kamel å kome gjennom eit nålauge. Det er skilnad på å seie at du er ein kristen og å vere det. (Tenk på »kommunistane» i Kreml.)

Eg vil og slå fast at kristendomen har vorte nytta til politisk og økonomisk undertrykking. Det er mest alle kristne og samd i.

Hovudoppgåva til Jesus var ikkje politisk. Om vi skal sjå på den politiske sia av livet og læra til Jesus, må vi ta omsyn til det samfunnet Han levde i. Mykje som synes konservativt for oss, var den gang særskild radikalt. Han sa t.d. at kvinna og slaven var like mykje verd som andre menneskje. Kvinna i Palestina var då undertrykt på ein måte som vi knapt kan fatte. Jesus var i høg grad oppteken av

„dei kristne må ikkje sitte på baken og vente at alt skal kome frå himmelen”

problema til vanlege folk. Han bad ikkje dei kristne om å settje seg ned på baken og vente på at alt skulle kome frå himmelen. Jesus bad dei kristne om å gå ut og hjelpe andre med mat, klær og andre ting dei mangla. (Se t.d. Matt. 25, 31–46.) Når kristne i dag skal gjere dette, er det naturleg at dei nyttar politikk for å løyse den store materielle nauden. Politiske studier syner oss at dei fattige folka vert utplyndra av imperialistane. Det arbeid og dei råvarer som imperialistane kjøper, vert dårleg løna. Vi ser at ein liten flokk stor kapitalistar har den verkelege makta i Noreg og i dei fleste andre land. Dei ønsker å utplyndre folka og få meir

makt. Det er dei som tener på fråflyttinga, dyrtida og forureininga her i landet. Folk ønsker ikkje at dette skal skje, difor må vi kjempe mot kapitalismen. Vi må kjempe saman med dei som deler interessane våre, i dei organisasjonane som har same syn på politikken. Av den grunn er eg med i Raud Ungdom.

Mange kristne har ikkje oppdaga kva for ei rolle imperialistane og monopolkapitalistane spelar. Dei har ei anna politisk analyse og ein annan politikk. Mellom dei unge kristne har nokre byrja forstå dette. Vi i Raud Ungdom må hjelpe dei i å sjå kapitalistane si rolle. Men vi må vere varsame så vi ikkje støyter dei bort. Det tek ofte tid før dette står klart for dei. Kristne treng ofte ekstra lang tid av di dei er skremde av propaganda om kommunistane si handsaming av kristne.

Kva vil så hende etter revolusjonen? Under proletariet sitt demokratiske diktatur vil det arbeidande folket

kjempe seg fram mot eit samfunn utan undertrykking. Vi må då kvitte oss med kapitalistiske tankar og vanar. Mange store kommunistar, m.a. Mao, meiner at då vil kristendomen døye bort.

Vi må hugse kva Mao seier i skriftet: Om den riktige behandlinga av motsigelser i folket. (Skrifter i utvalg, s. 322.): »Den eneste måten å avgjøre et spørsmål av ideologisk karakter eller et strids-spørsmål innen folket på, er ved hjelp av den demokratiske metoden med diskusjon, kritikk, overbevisning og oppdragelse, og ikke ved tvang eller undertrykkelse.»

AKP(ml) og Raud Ungdom går inn for å handsame problema på denne måten. Eg trur at det då vil vise seg at vi treng kristendomen etter revolusjonen og.

Kameratslig helsing
Ein av dei kristne
i Raud Ungdom, Ålesund.

Vi oppfordrer folk til å bli med i debatten.

RG-red.

vits

Kan du flere politiske vitser, så send dem inn!

Da Mao Tsetung døde gikk det slik at han havnet utenfor porten til St. Peter. St. Peter var veldig usikker på om Mao skulle slippes inn. Det stod jo ikke til å nekte at han hadde gjort mye bra, men han kunne ikke akkurat kalles en god kristen.

St. Peter rådførte seg med Gud, og de ble enige om å slippe Mao inn i himmelen hvis han lovte å ikke drive med noe politisk virksomhet der.

Etter en månedens tid ble St. Peter innkalt til Gud. Gud ville ha rapport om hvordan det gikk. »Det går bra, kamerat», sa St. Peter.

GURU MAHARAJ JI
15 year old | A Summer
Perfect Master | Celebration of
will speak at Love
Guru Puja Festival and Light
Alexandra Palace London N22
July 13-14-15 10.30am/11.00pm

Nok en jazz-festival på Kongsberg er avslutta. Denne gangen mer vellykka enn noen gang før. Musikalsk ble festivalen en stor sensasjon – en fikk ikke summa seg etter en konsert før det igjen strømmet godlåt ut av musikernes instrumenter.

Det som imidlertid var det mest positive ved årets festival, var det folkelige preget over hele arrangementet. Det ble et virkelig godt miljø når hundrevis av mennesker satt ute i steikende sol og »digga» musikk. Det var i år nemlig lagt stor vekt på frikonsertene i friluft hvor musikerne spilte helt gratis!

Musikken vi fikk høre var også i høy grad aktiviserende. Som eksempel nevner vi konserten til Boston Art Ensemble, hvor trommeslageren etter et kvarters trampeklapp delte ut hele trommesettet sitt til publikum, og stemninga ble sjøl-sagt ikke dårligere av det! Folk ble tydelig inspirert av musikken, og etter konserten dro folk opp nøkleknipper og tresko og hamra vilt i sine egne små jam-sessions.

I en samtale Røde Garde hadde med saksofonisten i Boston Art Ensemble, Stanley Strickland, sa han at han så det som sin oppgave som

profesjonell musiker å inspirere folk til å begynne å spille sjøl. Inspirasjon til musikken som han lager i det øyeblikket han står på scenen, fortalte han at han fikk fra Gud, publikum, medspillere og folkets kamp mot undertrykking over hele kloden.

På jazz-campen levde hundrevis av ungdommer som

i en stor familie og kulturen blomstra. Et par stykker hadde tatt med seg saksofoner, mens det myldra av gitarer. Andre brukte alt de hadde fått utlevert av naturen som rytmeinstrumenter. På campen var det også flittig politisk virksomhet. AKP-(m-l) og Rød Ungdom hadde opplegg både på valget og

sommerleirene.

Fint var det at publikum fikk så god kritikk både av arrangør og politi. Ikke en festivaldeltager havna i arresten (fyllarresten medregna!). Musikere og publikum gjorde alle sitt til å lage en fin-fin festival.

SAMSPILL MAI OKTOBER

Et nytt plateselskap er dannet i Norge. Selskapet har fått navnet MAI, og formålet er å gi ut norsk progressiv og folkelig musikk. Aksjekapitalen er skaffet til veie av musikkorganisasjonen Samspill og forlaget Oktober. Selskapet ble opprettet som et alternativ til de plateselskapene som blir drevet etter profittprinsippet (Arne

Bendiksen f. eks.) og som dermed er avhengig av å satse på kommersiell, lettselgelig musikk. Det er vanskelig å si akkurat hva som kan spilles inn på MAI og hva som ikke kan, men et bestemt prinsipp som skal og må følges er at musikken har noe med virkeligheten å gjøre. MAI har som mål å gi ut ca. 10 LP-plater allerede det første året. Men

som alt annet går ikke dette plateselskapet av seg sjøl – det trenger støtte! Derfor oppfordrer vi folk som vil støtte den folkelige musikken til å kjøpe støtteaksjer a kr. 50,-. Hvis du gjør dette, vil du få kjøpt alle MAIs plater til nettoppris (LP kr. 32,50).

Pengene sendes til POSTGIRO 2 20 96 74, MAI, St. Olavs gt. 27, Oslo 1.

rock deg rød!

Rocken har våknet til live igjen. Chuck Berry har renesanse, Elvis lager show igjen, vår egen Per «Elvis» Granberg rocker rundt i landet, Prudence spiller trønderrock, det begynner å dukke opp lokale rockeband. Ja, alt dette vet du sikkert.

Men la oss ikke bare slå fast at rocken er på veg tilbake igjen. La oss henge oss på lasset og bruke rocken i den daglige kampen og i kampen for sosialismen i Norge. Det ligger store muligheter i

rocken. Akkurat nå ser det nemlig ut som om ungdommen samler seg om en ting innenfor musikken: Rock er bra. Gamle motsetninger som har gått mellom «kåntri-folk» og mer «progressive» diggere», viskes ut. Det samme med en del aldersmotsetninger. Dette er fint. For det er ikke bra når ungdommen splittes, og det på en kringel om hva som er hørbar musikk, når politikken burde være hovedsaken.

Allikevel må vi ikke glemme at rocken har to sider. Det

fins fascistiske rockere, sånne som Jan Rhode og Alice Cooper. Folk som bruker vold og sadisme i sceneshowa sine. Slike er det viktig å se opp for. — Men heldigvis dominerer ikke disse folkene scenen. Da rocken forrige gang var på topp, stod den for et ungdomsopprør mot det etablerte. Det er muligheter for at den kan bli opprørsk også denne gangen.

Nå blomstrer altså rocken. Og hva skal vi gjøre? Jo, vi kan f.eks. danne Røde

Rockeband, som spiller gamle melodier, lager nye og setter norsk tekst til. Har man ikke nok folk til å danne et band, så holder det jo med en gitar f.eks. Rock kan godt spilles uten «piggtråd-instrumenter». Dette ville være en fin ting i det Røde Miljøet som Rød Ungdom forsøker å skape. Politikk skal ikke være gørr. Det skal være liv i politikken. Rock er liv. Rock deg RØD!

ANTON

*Bli med i diskusjonen!
red.*

LÆR AV KINA!

Røde Garde nr. 2 1971 var et spesialnummer om Kina. Det ble raskt utsolgt slik at vi måtte trykke opp nytt opplag. Dette opplaget har vi ennå en del igjen av. Nummeret heter Lær av Kina og er fremdeles like aktuelt og nyttig å lese. Det koster kr. 1,50 og kan bestilles ved å skrive til oss. Nedenfor bringer vi et par utdrag fra artiklene om utdanningen i Kina:

I Kina forsøker de nå å overvinne den gamle forestillingen om at intellektuelt arbeid er finere enn kroppsarbeid og å overvinne den egoismen som den borgerlige skolen med alles kamp mot alle, skaper. Om karakter-systemet sier Formann Mao: «Eksaminasjonen slik den er nå, er som å angripe fiender. Den er full av overrumpings-

angrep, full av dunkle spørsmål og spørsmål som inneholder feller.»

I Kina er de nå i ferd med å avskaffe karakterer og eksamener, og det med poengjaget. De mener at karakterer og visse former for eksamen bare tjener borgerskapet i et kapitalistisk samfunn og ikke folket i et sosialistisk samfunn. De vil kvitte seg med dette systemet som fører til alles kamp mot alle. Karakterene sier ikke noe om elevenes evne og vilje til å tjene folket.

På Tientsins middelskole nr. 42, som vi besøkte, har elever og lærere nådd store resultater i arbeidet med revolusjoneringa i skolen. De har spurt seg selv: «Hvordan kan vi best la undervisninga tjene den proletære politikken? Hvordan skal vi kombi-

nere undervisning med produktivt arbeid?» Ved denne skolen har de løst dette ved to metoder: Den ene går ut på at de har opprettet forbindelse mellom skolen og en fabrikk. Lærere og elever drar ut til fabrikkene for å delta i produktivt arbeid. På denne

måten får de et godt grunnlag for å bevare og forsterke sin tilknytning til arbeiderklassen og for å virkeliggjøre prinsippet om arbeiderklassens ledelse. De innser at de har mye å lære av arbeiderne, både praktiske og ideologiske lærdommer.

Røde Garde

Avisa til RØD UNGDOM

c/o Klassekampens distribusjon,
Boks 6179 ETTERSTAD, Oslo 6.
Postgiro 20 60 68.

adresse:

NEI til Anders !

Hvem er Anders Lange? De fleste har vel hørt om ham, men la oss se litt på politikken hans. Han er formann i et parti som heter Anders Langes Parti hvor han har valgt seg sjøl til formann på livstid. Beskjeden type, altså. Før krigen var han med i noe som het Fædrelandslaget. Det var en organisasjon som la tett opp til Hitler og fascistene i politikken, men deler av den klarte så vidt å ro seg unna en nazistisk kurs like før krigen. Hør bare hva Anders Lange sier sjøl: «Vi hadde jo ikke lov til å være imponert av Hitler i Fædrelandslaget. Innerst inne var jeg det. Men så kom krigen, og jeg sa hva de gjorde med de stakkars jødebarna. Uff.»

Han vil at det skal betales mindre i skatt. Ja, men legg merke til hvem som støtter ham i det. F.eks. en skipsmegler som heter Gjems-Onstad. Vi kan godt tenke oss at han vil betale mindre skatt. Andre som støtter ham er hundegutta, som de kalles. De som står utafor Høyres Hus i Oslo f.eks. når det er Vietnam-demonstrasjon. Da vifter de med sør-vietnamesiske flagg og roper «Bomb Hanoi, bomb Hanoi».

Vi kan jo ikke bare be-

domme Anders Lange etter hvem som støtter ham, men det kan gi oss en pekepinn, en pekepinn om noe muffens. Vi undersøker videre. Anders Lange vil spare inn på skattene – og kutte ut trygda. Hør bare: «Er det rimelig at vi andre skal betale for ugifte mødre som ikke gidder å bruke preventiver, men som etter tre – til fem barn flytter inn i kommunale leiligheter uten en øres utgift og så lever ved siden av sitt arbeid hvis de gidder å ta noe – på en fet trygd.» «Mitt ideal av et samfunn er et stat hvor alle står på egne ben, og ingen på andres. Hvis ikke folk klarer seg sjøl, skal de ikke få noen hjelp av meg. Morstrygd,

bostotte og barnetrygd skal vekk. Hvis folk ikke vil bruke preventiver i senga og likevel ha glede av det, så skal ikke vi andre betale.»

Men hvem er det som virkelig trenger trygd? Gjems-Onstad kan sikkert klare seg uten barnetrygda, men kan en ung familie med vanlig inntekt i dyr leilighet klare seg? Fortjener ikke en som har jobbet i 50 år å kunne ta det litt med ro på sine gamle dager? Det er dette Anders Lange kaller trygdemisbruk. Misbruk av skattepengene våre, sier han. Men er ikke misbruk av skattepengene våre heller at de blir gitt bort i millionvis til bedrifter som Hydro osv, at skattepengene

vare bevilges til de som er feite fra før?

Dette er ikke Anders Lange enig i. Han er en slags omvendt Robin Hood, han vil ta fra de fattige og gi til de rike, det er bare det at han prøver å fa det til å se ut som om det er akkurat omvendt. Men den løggen skal vi ikke gå på. Vekk med skatten, sier Anders Lange, men han vil beholde den skatteformen som rammer vanlige folk hardest, momsen.

Selvfølgelig vil vi ha mindre skatt, men vi vil beholde de godene vi har kjempet oss til, og vi vil ha slutt på at skattepengene våre brukes til å gis bort til kapitalen!

(forts. fra s.5)

ykelig beundre dem for sammenheng i teori og praksis!

Bergens-gruppa KAG derimot fant ut at de bade på 1. mai og i stortingsvalget skulle støtte Sosialistisk Valgforbund som de sjøl kaller venstredemokrater og reformistiske FFC-motstandere. KAG gikk altså i praksis imot både Enhet-Solidaritetslagene og imot Rød Valgallianse. Av deres praksis hittil kan vi bare utlede en ting: at de er

opportunistiske, de velger den letteste vei, og den begrunner de i ord med at de liksom står til «venstre» og er reine og røde, men den praktiske politikken deres har vist seg å være en høyre-politikk. Eller som et medlem av det nye studentlaget i Oslo sa det: Høyreopportunistiske i venstreforkledning.

DOGMER OG FRASER

Gruppene pastar begge at

de behandler alle spørsmål på marxistisk vitenskapelig vis. Men bak deres flotte fraser ser en at deres «vitenskapelighet» består i å rive løs sitater fra den sammenheng de er skrevet i, og direkte omplante dem til Norge i dag uten å ta hensyn til forholda her. De bryter med marxismen-leninismen. Lenin sjøl sa at marxismens levende sjel er den konkrete analysen av konkrete forhold. Dogmer og fraser holder ikke.

ENHET/KAMP

Disse gruppene er enige med oss marxist-leninister på en rekke områder. I den grad det er mulig vil vi prøve å oppnå enhet med dem i kampen mot monopolkapital og imperialismen og for sosialisme. Men det er like klart at vi alltid vil bekjempe deres reaksjonære splittelsespolitikk og bekjempe deres mange feilaktige standpunkter. R